

1024 – 24. oktober

Gjør dette til minne om meg. Luk 22: 19.

Hva var Herrens mening med å innstifte den hellige nattverden? Hva var den egentlige hensikten med dette? Mange kristne får aldri den rette oppfatningen av nattverden og hvordan de skal ta imot den på rett måte. Og dermed får de heller ikke den rette trøsten, gleden og fryden nattverden skulle gi dem.

Hver minste ting Herren har tenkt med nattverden vil vi nok først få se i evighetens overlys. Men noe kan vi likevel også her og nå forstå og dele med hverandre. Her vil vi nå bare se nærmere på nattverden som et minne om Kristi soningsdød. Selv sa Herren:

Gjør dette til minne om meg. Vi skjønner jo først og fremst at når det var for å minne om ham, så var dette ikke noe han trengte. Men noe som var til hjelp for oss. For alt Kristus gjorde på jorden, det gjorde han for oss, som han jo selv sier: «Menneskesønnen er ikke kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene, og gi sitt liv til løsepenge for mange».

Legg så merke til den store nåden som ligger bare i dette at han innstiftet nattverden for at den skulle minne om ham. Kristus kjente jo alle de svake sidene hos sine barn, og den vanskelige veien de måtte gå gjennom dette livets ørken og jammerdal. Visste hvordan de titt ville bli fristet til å gi opp. Hvordan de med sine svake og redde hjerter, og i denne uavlatelige kampen med kjødet, verden og Satans list og piler skulle bli trøtte, syke, oppgitte og motløse.

Men han visste også at i ham skulle de ha all sin trøst og kraft. At bare de på ny ble minnet om ham, ville de igjen få nytt liv og mot, styrke og glede til å fortsette på veien.

Videre visste han at det som aller mest kunne få dem til å miste motet, gjøre dem redde og engstelige, ville være deres egne synder, feil og svakheter. Men han visste også at ikke noe annet enn hans lidelse og død, hans legeme og blod, som ble ofret til syndenes forlatelse, kunne være deres trøst mot all synd.

Derfor innstiftet han nattverden, som skulle minne om hans soningsdød, og sa: Barn, kom ofte hit alle sammen når det begynner å mørkne for dere. Når dere holder på å gi opp, kom da sammen for å nyte mitt legeme og blod, og tenk på meg.

Han ville, kort sagt, sette opp hvilehytter langs veien vår. Der trette vandrere skulle gå inn og hvile og styrke seg med dette himmelbrødet; hans legeme og blod, og med minnet om ham.

Denne påminnelsen om forsoningens under er svært nyttig for hele vårt innvortes menneske. Den vekker oss opp fra glemsomhet og søvn. Den rensker bort tåken som gjennom livets vandring lett legger seg over øynene. Den maler både synden og nåden med sine rette farger. Den trøster, styrker og gjenoppretter barnekårets fred og fryd i motløse hjerter. Den løfter våre sjeler fra jorden, og retter blikket mot himmelen.

Men Kristus innstiftet ikke nattverden bare som en minnefest. Han gir oss også sitt legeme og blod, som vi skulle ete og drikke. Dette, og det han sa når han rakte fram velsignelsens kalk, viser oss hva

han spesielt ville med dette. Det han sa var jo at: «dette er mitt blod, den nye pakts blod, som blir utgytt for dere og for mange til syndenes forlatelse».

Det viser at med nattverden ville han først og fremst trøste oss mot syndene våre, og gi vår sønderknuste samvittighet fred. For det eneste han sa om sitt blod, var at det var «den nye pakts blod», og at det ble «utgytt til syndenes forlatelse».

Her skal du merke deg Herrens hensikt og hjertelag! Det var altså ikke nok for ham bare å utgyte sitt blod til syndenes forlatelse. Han ville også på det sterkeste overbevise oss om at vi har del i denne forsoningen. Ville vi skulle bli virkelig trøstet og glade over dette.

Og det er så maktpåliggende for ham at han også gir oss dette sitt blod i vår munn, og sier: «Drikk alle av den! Drikk denne sterke motgiften mot dine synder og mot deres fordømmende kraft.

Ta selv her imot løsepengen! Så du kan vite at du, du, du, har del i dette – dette er mitt blod, den nye pakts blod, som blir utgytt (bare) til syndenes forlatelse.

I dette blodet opprettes det et nytt testamente, en ny pakt mellom Gud og dere. Ikke slik som det gamle, – det gamle krevde og fordømte –, det nye gir og forsoner. Det gamle sa: Gjør, gi! Det nye sier: Tro, ta imot! Den gamle pakts blod var blodet av bukker og kalver. Den nye pakts blod er Guds Sønns blod. Og dette mitt blod utgytes til syndenes forlatelse».

Det er dette Herren vil si oss gjennom nattverden. Her har vi en uuttømmelig trøstens kilde for alle som plages av synd og samvittighetskval, –. Bare de kunne stanse opp, besinne seg, og stille og grundig tenke over det Herren gjør og taler til oss her.